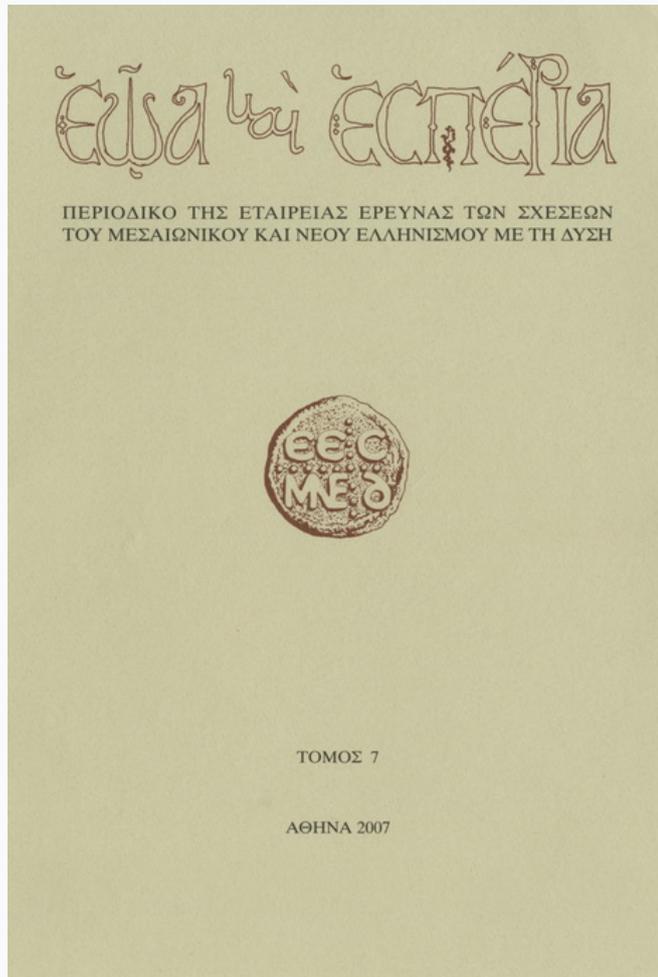

Eoa kai Esperia

Vol 7 (2007)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΝΕΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΕΝΤΖΟΥ-ΜΕΪΜΑΡΗ

doi: [10.12681/eoaesperia.100](https://doi.org/10.12681/eoaesperia.100)

To cite this article:

ΜΕΝΤΖΟΥ-ΜΕΪΜΑΡΗ Κ. (2007). ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΝΕΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ. *Eoa Kai Esperia*, 7, 423.
<https://doi.org/10.12681/eoaesperia.100>

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΝΕΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Άννας Κόλτσιου-Νιζήτα, *Δημήτριον Κυδώνη Μετάφραση τοῦ Ψευδο-αυγουστινείου Soliloquia (Τὶ ἂν εἴποι ψυχὴ μόνη πρὸς μόνον τὸν Θεόν). Εἰσαγωγή-Κείμενο-Εὔρετήρια* [Corpus Philosophorum medii aevi Philosophi Byzantini, ἀρ. 11] Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Γραμματείας, Ἀθήναι 2005, 377 σελ.

Ἡ ἐργασία εἶναι κριτικὴ ἔκδοση τῆς μετάφρασης τοῦ ἔργου *Soliloquia animae ad deum* καὶ παρουσιάζεται σὲ μορφή βελτιωμένη καὶ ἐπαυξημένη τῆς διδακτορικῆς διατριβῆς τῆς συγγραφέως, πού εἶχε ὑποβληθῆ πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια στὸ Τμήμα Φιλολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Μετὰ τὰ εἰσαγωγικὰ ἀκολουθεῖ τὸ πρῶτο μέρος (σελ. 13-41), στὸ ὁποῖο ἐξετάζονται τὰ προσωπογραφικὰ στοιχεῖα τοῦ Δημητρίου Κυδώνη (1324-1397), καθὼς καὶ ἡ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποία ἔζησε καὶ ἐδημιούργησε. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπῆρξε διακεκομμένος βυζαντινὸς λόγιος καὶ μεσάζων δύο αὐτοκρατόρων, τοῦ Ἰωάννου Στ' Καντακουζηνοῦ καὶ κατόπιν τοῦ Ἰωάννου Ε' Παλαιολόγου, ὁ ἀναγνώστης πληροφορεῖται περισσότερο γιὰ τὸν ζῆλο πού ἐπέδειξε ὁ Κυδώνης πρῶτα γιὰ τὴν ἐκμάθηση τῆς λατινικῆς γλώσσας καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς δυτικῆς θεολογίας, τίς σχέσεις του μὲ τὸν πνευματικὸ πολιτισμὸ τῆς Δύσεως καὶ τὴν μεταφραστικὴ δραστηριότητά του.

Τὸ δεῦτερο μέρος (σελ. 43-275) ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὸ μεταφρασθὲν ἔργο *Soliloquia* (Οἱ μονόλογοι τοῦ Ψευδοαυγουστίνου, 13ος αἰώνας), τὴν χρονολόγηση τῆς μετάφρασης αὐτῆς, τὸ λατινικὸ πρότυπο τῆς μετάφρασης καὶ τὴν σύγκριση μὲ τὸ λατινικὸ κείμενο. Ἐπίσης, εἰδικὸ κεφάλαιο εἶναι ἀφιερωμένο στὴν χειρόγραφη παράδοση, τὴν πρώτη ἔκδοση τῆς μετάφρασης τοῦ ἔργου, τὴν περιγραφή τῶν χειρογράφων καὶ τίς σχέσεις τῶν χειρογράφων.

Ἐνα ἄλλο κεφάλαιο εἶναι ἀφιερωμένο στίς μεταγενέστερες μεταφράσεις τοῦ ἔργου στὴν ἑλληνικὴ καὶ σὲ ἄλλες εὐρωπαϊκῆς γλώσσας. Ἀκολουθοῦν ἔπειτα τὰ κριτήρια τῆς ἔκδοσης, ἡ βιβλιογραφία, οἱ κατάλογοι χειρογράφων καὶ περίληψη τῆς ἐργασίας στὰ γερμανικά. Τὸ μεταφρασμένο κείμενο στὰ ἑλληνικά καταλαμβάνει 86 σελίδες (*Εὐχαὶ θεωρητικαὶ καὶ ἐρωτικαὶ αἱ καλούμεναι Μονόλογοι τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου ἐρμηνευθεῖσαι παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη*). Στὸ τέλος ὑπάρχουν εὐρετήρια καὶ πίνακες.